

Kostky jsou vrženy - Gott, Karel

Já dřív jsem byl tak nesmělý,
že hlas můj byl spíš neznělý,
kdo ví, čím jsem se osmělil,
já řek': kostky jsou vrženy.

Já dřív jsem žil jak poustevník,
se mnou smích žen a jemu dík,
že dal mi znát, ten okamžik,
já řek': kostky jsou vrženy.

Vždyť odvážnému štěstí přeje přízní svou,
mne od té doby stále zdobí odvahou,
já skoncoval jsem s nevýbojnou povahou,
a je mi líp, v tom je ten vtip,
v tom je ten vtip, vtip náramný.

Já měl bych bát se porážky,
až osud můj prošoupe podrážky,
když svět mi klad' jen překážky,
já řek': kostky jsou vrženy.

Vždyť odvážnému štěstí přeje přízní svou,
mne od té doby stále zdobí odvahou,
já skoncoval jsem s nevýbojnou povahou,
a je mi líp, v tom je ten vtip,
v tom je ten vtip, vtip náramný.

Já říkám vám to vážení,
vyhrávám boj, i ztracený,
to platí zvláště na ženy,
já řek': kostky jsou vrženy.